

Представете си, че единъ човѣкъ има хиляда килограма жито въ хамбара си и ги държи заключени. Той не ги продава, нито ги смела на брашно, а самъ пости, гладува, като казва: Житото трѣбва за черни дни. Нека седи въ хамбара, нѣма да го ямъ. Другъ човѣкъ има само единъ килограмъ жито въ хамбара си, но го изважда навънъ, смела го на воденицата, направя си отъ него хлѣбъ, опича го, хапва си и казва: Ще ямъ, каквото Господъ ми е далъ. Въ кого отъ двамата е силата — въ онзи, който има едно кило жито и го употребява, или въ онзи, който има хиляда кила жито и ги затваря въ хамбара си? — Въ този, който има едно кило жито и разумно го използва.

Мнозина искатъ да станатъ учени, свети хора безъ да работятъ. — Това сж празни работи. Това е човѣкъ, който има хиляда кгр. жито въ хамбара си и пости. Силата на човѣка седи въ това, което той придобива всѣки даденъ моментъ, както и въ това, което се крие въ неговото съзнание. Богъ се проявява въ съзнанието на човѣка. Вънъ отъ съзнанието на човѣка Богъ не съществува. Хората знаятъ за Бога дотолкова, доколкото Той се проявява въ тѣхното съзнание.

Религиознитѣ казватъ, че Богъ може всичко да направи. — Вѣрно е, че Богъ може всичко да направи за васъ, но това зависи отъ възможноститѣ, които сж вложени въ душата, въ ума и въ сърдцето ви. Пред-